LELB Rīgas Mārtiņa draudze

DRAUDZES AVĪZE

2024.gada marts Nr.1 (50)

Kungs, atdari mūsu ausis, lai mēs uzklausām Tavu vārdu; atver mūsu acis, lai ieraugām Tavas patiesības gaismu; piepildi mūsu sirdis, tā ka mēs caur Tavu Garu topam atjaunoti, un vadi mūs pa Savu ceļu, tā ka mēs varam iemantot Tavu pestīšanu tā, lai mēs kādreiz mūžībā varētu Tevi skatīt Tavā godībā. Āmen. (Sv. Augustīns)

Starp tiem, kas bija atnākuši uz svētkiem, lai pielūgtu Dievu, bija arī kādi grieķi. Tie nāca pie Filipa, kas bija no Bētsaīdas Galilejā un lūdza viņu: "Kungs, mēs gribam redzēt Jēzu!" Filips nāca un pateica to Andrejam, un Andrejs un Filips pateica Jēzum. Bet Jēzus tiem atbildēja: "Ir pienākusi stunda, kurā Cilvēka Dēls tiks pagodināts. Patiesi, patiesi es jums saku: ja kviešu grauds nekrīt zemē un nemirst, tas paliek viens, bet, ja mirst, tas nes daudz augļu. Kas mīl savu dzīvību, tas to zaudēs, bet, kas savu dzīvību šajā pasaulē nīst, tas to pasargās mūžīgai dzīvībai. Kas man kalpo, lai seko man, un, kur esmu es, tur būs arī mans kalps; kas man kalpos, to mans Tēvs godās.

Tagad mana dvēsele ir satraukta. Ko lai es saku? Tēvs, glāb mani no šīs stundas? Šīs stundas dēļ taču es esmu nācis. Tēvs, pagodini savu vārdu!" Tad atskanēja balss no debesīm: "Es to esmu pagodinājis un pagodināšu atkal!" Ļaužu pūlis, kas tur stāvēja un bija to dzirdējuši, sacīja: "Tas bija pērkons," – citi teica: "Uz viņu runājis eņģelis!" Jēzus sacīja: "Ne manis dēļ šī balss atskanējusi, bet jūsu dēļ. Tagad šī pasaule tiek tiesāta. Nu šīs pasaules valdnieks tiks padzīts. Kad es no zemes tikšu paaugstināts, es visus vilkšu pie sevis." To viņš sacīja, norādot uz savu nāvi, kādā viņam būs mirt. /Jņ 12:20-33/

Atšķirtība

Kristīgajā tradīcijā gavēņa un Lieldienu nozīme gadu simtos bijusi nemainīgi saistīta ar Kristus ceļu. Šajā laikā, lai arī baznīcas nav tukšas, maza sabiedrības daļa izmanto brīvdienas Kristus nāves un augšāmcelšanās godināšanai.

Veidojas atšķirtības plaisa starp tiem, kas iet baznīcā, un pārējiem, kas svin saulgriežus vai vienkārši bauda garās brīvdienas. Par laimi, mēs esam daudzi mūsu baznīcā. Bet Kristus gāja viens! Iedomāsimies ļaužu pūļus, kas sanākuši Jeruzālemē, lai pielūgtu Dievu, daļa no tiem pulcējās pie Jēzus, lai redzētu jauno, slaveno sludinātāju.

Lasot izskatās, ka interese tiešām ir liela. Uz svētkiem atnākušie grieķi, kas vēlējās satikt Jēzu, nevarēja piekļūt tiešā Viņa tuvumā.

Veidojas milzīga sapratnes plaisa. Pūļa intereses un svētku gaisotnē Kristus gatavojas Krusta ceļam. Varbūt tikai cilvēks, kurš gatavojas drīzai nāve var saprast to, kā jutās Kristus tajā laikā. Evaņģēliji atklāj, ka Kristus trīs reizes tiešos vārdos skaidro mācekļiem savu ciešanu ceļu, bet Lūka, to atstāstot, saka: "Viņi no tā neko nesaprata – sacītais viņiem palika apslēpts, un *viņi nespēja teikto izprast. /Lk 18:34/"*

Kviešu grauds

Kristus kļuvis slavens tautā. Jebkurš cilvēcīgi par to priecātos. Gods un atzinība taču ir tas, kas gandarī ikvienu. Redzot vispārējo interesi par Viņu, Kristus saka vārdus, kas maina mūsu redzējumu.

● *Ir pienākusi stunda, kurā Cilvēka Dēls tiks pagodināts*. Ļaudīm šķiet, ka šie sajūsminātie ļaudis pagodina Kristu, bet pats Kristus to saka par Viņa kalpošanas vērtību. Piepildīt Dieva aicinājumu līdz galam ir lielākais pagodinājums.

● *Patiesi, patiesi es jums saku: ja kviešu grauds nekrīt zemē un nemirst, tas paliek viens, bet, ja mirst, tas nes daudz augļu*. Vispirms Kristus pats ir šis grauds. Daudzie augļi ir visa baznīca un mēs visi, kas esam Kristus atpestīti. Līdzība par kviešu graudu tieši uzrunā arī mūs. Stāsts ir par to, kam veltīti visi mūsu sapņi, mērķi un darbi. Ļoti daudzi pasaulē dzīvo tikai sev, saviem priekiem un savam labumam. Līdzība iedrošina cilvēku izvēlēties sev mērķus un ceļus, kuros daudz no sevis nākas ziedot, arī kalpot un upurēties saviem mīļajiem vai arī lielākiem mērķiem. Tas ir, kā krist zemē un nest augļus citos cilvēkos.

● *Kas mīl savu dzīvību, tas to zaudēs, bet, kas savu dzīvību šajā pasaulē nīst, tas to pasargās mūžīgai dzīvībai.* Pirmajos gadsimtos daudzi zaudēja dzīvības ticības dēļ. Mūsu laikā nav tik daudz tādu vietu pasaulē. Mūsu laikā varam savas dzīvības nodot savam tuvākam kalpošanā, gluži kā Kristus evaņģēlijā rakstīts: "*ko jūs esat darījuši vienam no šiem maniem vismazākajiem brāļiem, jūs esat man darījuši. /Mt 25:40/*"

Lūgšana

Kas man kalpo, lai seko man, un, kur esmu es, tur būs arī mans kalps; kas man kalpos, to mans Tēvs godās.

Šāda sekošana Kristum var prasīt no cilvēka ļoti grūtus lēmumus. Tas nozīmē daudz ko zaudēt no ērtībām un egoisma. Kristus lūdz Dievu:

Pirmā lūgšana: *Tagad mana dvēsele ir satraukta. Ko lai es saku?* Mēs nevaram salīdzināt savus ceļus ar Kristus ceļiem. Tomēr arī mums lūgšana ir svarīga katrā dzīves brīdī.

Otrā lūgšana: *Tēvs, glāb mani no šīs stundas.* Pirmā doma vai reakcija, stāvot pretī grūtībām: glāb mūs no ciešanām, no bēdām un ļaunuma apkārt, kas tik ļoti nomāc sirdi. Glāb mūs no mūžīgām rūpēm par kaut ko vai par kādu. Tas taču ir tik grūti!

Trešā lūgšana: *Šīs stundas dēļ taču es esmu nācis.* Kā dēļ es esmu nācis? Vai tiešām tikai, lai izklaidētos un izdzīvotu? Esam nākuši, lai atklātu dzīvē dziļākas lietas. Lai izdzīvotu savas un citu sāpes. Tas mūsu padara garīgus un līdzdalīgus Kristus sāpēs. Liela daļa no mūsu grūtākajām pieredzēm ir tās, kas mūs veido, kas ir mūsu izaugsmei, kas var būt mūsu kalpošana citiem.

Ceturtā lūgšana: *Tēvs, pagodini savu vārdu!* Visos izaicinājumos paļāvība uz Dievu ir svētības atslēga. Šī Kristus lūgšana skan līdzīgi tam, kā mēs lūdzam ikdienas lūgšanā: "*Tavs prāts lai notiek*".

Pagodinājums

Lieldienu laiku mēs izdzīvojam līdzi ar Kristu to ceļu, kuru Viņš noiet līdz galam.

Ārēji tas neizskatās pēc pagodinājuma. Daudziem toreiz būtu gribējies redzēt, kā Kristus sēž kādā Romas tronī ar kroni galvā. Kristus gods ir izglābt cilvēku dzimumu no velna un nāves varas. Kā rakstīts: *"Nu šīs pasaules valdnieks tiks padzīts."* Mēs, visi izglābtie, esam tie daudzie augļi līdzībā par kviešu graudu.

Visi visu laiku valdnieki ir niecīgi salīdzinot ar Kristus valdīšanu. Tā Dievs pagodināja un pagodinās Viņa vārdu mūsu vidū. Dievs ir visa labā avots, iedvesma un spēks mūsu dzīvē.

Ja mēs, Dieva bērni, spējam darīt ko labu, tad arī tajā Viņa Vārds top pagodināts. Dievs pagodina savu Vārdu ikvienā kalpošanā, kalpotājā un Dieva mīlestībā, ko bauda Dieva bērni.

Šāds pagodinājums mums ir tik dārgs un vērtīgs, ka tā dēļ ir vērts būt kā tam kviešu graudam, vai kā tādam, kas zaudē dzīvību, lai iegūtu nesalīdzināmi vairāk: būt Dieva gaismā!

Mācītājs Aivars

Te ir vieta, kur mīlēt vienam otru kā sevi pašu

Laiks pirms Lieldienām ir aizritējis klusinātās noskaņās baznīcas dzīvē, taču draudzes nozaru un vadības darbs neapklust ne uz brīdi. Marta beigās - padome ir apstiprinājusi draudzes gada pārskatu, ir sagatavots un iesniegts LELB draudzes finanšu pārskats, apkopota informācija par draudzes 2023. gada budžeta izpildi. Šo informāciju ikviens var apskatīties pievienotajā tabulā.

Atskatoties uz 2023. gada rādītājiem, varam secināt, ka gads ir bijis rosīgs, daudz ir izdarīts - draudzes saimnieciskā dzīve neapstājas ne uz mirkli. Draudzes finanšu stāvoklis ir stabils un šobrīd varam diezgan droši plānot nākamos veicamos darbus un procesus. Varam redzēt, ka pagājušajā gadā gan baznīcā, gan draudzes namā un teritorijā ir ieguldīti līdzekļi, un rezultāti mums visiem ir redzami un jūtami. Vasarā tika apgūti Nacionālā kultūras mantojuma pārvaldes un Valsts kultūrkapitāla fonda piešķirtie līdzekļi baznīcas iekšējo vitrāžu restaurācijai, par iepriekš saziedotajiem līdzekļiem tika nomainītas ārējā stiklojuma paketes baznīcas dienvidu puses logiem. Un Ziemassvētku laikā tika atkal aktualizēta ziedojumu vākšanas kampaņa projektam "Ielaid gaismu!". Tā vainagojās ar jauniem mērķa ziedojumiem, par kuriem jau pavasarī tiks veikta stiklojuma maiņa pirmajiem diviem ziemeļu puses logu pāriem. Baznīcā būs vēl gaišāk un skaistāk, atjaunotās iekšējās vitrāžas varēs arī šajā pusē ieraudzīt no ārpuses. Šogad tiek plānots arī veikt ērģeļu telpas griestu remonta darbus, kas dos iespēju lūgt finansējumu pakāpeniskam ērģeļu remontam. Griestu remonts ir priekšnoteikums, lai varētu plānot pakāpenisku ērģeļu restaurāciju. Taču jau tikai remonts vien ļaus ērģelēm skanēt labāk, jo tiks noņemts aizsegs, kas šobrīd sargā ērģeļu stabules no griestu nobirumiem. Aizgājušajā apkures sezonā siltums tika nodrošināts gan baznīcā, gan draudzes namā. Agrāk pieņemtais lēmums par pāriešanu uz granulu apkuri baznīcā ir attaisnojies, jo tādā veidā iespējams prognozēt apkures izmaksas un laikus sagatavoties nākamajai apkures sezonai, pašiem būt lielākiem noteicējiem par šo izdevumu pozīciju, kas nav maza.

Iepriekšējā gadā arī draudzes nozaru dzīvē ir vērojama tāda kā sasparošanās. Gan jau visi ir ievērojuši, ka svētdienas skolas audzēkņu rindas kļūst kuplākas, aktīvāka ir kļuvusi jauniešu grupa, notiek regulāras sadraudzības, kuru laikā čaklas rokas gatavo cienastu, koris aktīvi sniedz priekšnesumus ikdienas draudzes dzīvē, kā arī izbraukuma koncertos. Un kur nu vēl dalība talkās, Mārtiņskolas norises, atvērtās baznīcas dežurantu un dakterīšu kalpošana, diakonijas darbs un vēl un vēl. Mēs jūtam, ka mūsu draudzē cilvēki jūtas gaidīti, katrs var dot pienesumu mūsu kopīgajai kalpošanai tuvākajam un rast prieku kādā nodarbē. Te ir vieta, kur mīlēt vienam otru kā sevi pašu. Un tieši uz to taču mūs Kristus aicina.

BUDŽETA IZPILDE 2023.GADAM	
IENĀKUMI	**EUR**
KOLEKTE	29 803
Dr. Iocekļu ikgadējie ziedojumi	29 203
Citi ziedojumi	4 000
NOMA (garāžas, AA)	3 961
Grāmatu galds	466
No ārvalstu Baznīcām, draudzēm, privātpersonām un uzņēmumiem	11 907
Dotācijas - KKF un NKMP piešķirtie līdzekļi vitrāžu restaurācijai	11 000
KOPĀ IENĀKUMI	**90 341**
IZDEVUMI	**EUR**
LELB, algu fonds	15 500
Palīdzība kalpotājiem	13 180
Grāmatvedības pakalpojums	1 750
Ziedojumi Virsvaldes vispārējām vajadzībām (10% no ien.), prāvesta iecirknim	6 870
Draudzes apkures un komunālie izdevumi	14 555
Izdevumi svētdarbībām, kalpošanas vajadzībām	3 107
Administratīvie, biroja izdevumi	1 042
Draudzes dievnama remonta vai celtniecības izdevumi	17 646
Saimnieciskie izdevumi	754
Sadraudzības izdevumi	1 070
Draudzes nozaru izdevumi	467
Pamatlīdzekļi un inventārs	390
Izdevumi diakonijas (labdarības) jomā	7 627
LELB aizdevuma atgriešana	5 770
KOPĀ IZDEVUMI	**89 728**
Bilance	**613**

Dieva vārds runā par to, ka pat ja cilvēkam tiek dota dāvana, bet viņš to lieto bez mīlestības, dāvana nav nekā vērta. Vēl vairāk – tiek teikts: *"Ja man būtu tāda ticība, ka es varētu kalnus pārcelt, bet man nebūtu mīlestības, es nebūtu nekas" /1.Kor 13:2/.* Nozaru kalpošanas lauks ir tā vieta, kur vārds par mīlestības darbu iemiesojas un kļūst klātesošs mūsu vidū. Ar pārliecību varu teikt, ka to ir sajutuši visi, kas šī darba augļus ir baudījuši un piedzīvojuši. Paldies par šo darbu draudzes padomes vārdā saku ikvienam kalpotājam un dalībniekam! Mūsu kopīgā kalpošana ir garīgais pamats draudzes dzīvei. Lai apzināmies to un svinam šajos svētkos, kad gaisma uzvar tumsu!

Priecīgus Kristus augšāmcelšanās svētkus!

Jānis Moors, draudze priekšnieks

Līdzības princips

Beigu beigās viss summējas vienā.
Vieni plūdi nomaina otrus plūdus. /Ps 42:8/

Iemieso sevī tās pārmaiņas, kuras gribi redzēt pasaulē!
/Mohandass Gandijs/

Dzīvot garīgo dzīvi nozīmē jau agri atzīt, ka starp subjektu, kas redz, un objektu, kuru tas redz, vienmēr pastāv līdzība un saikne. Tāpat kā starp meklētāju un to, ko šis meklētājs spēj atrast. Tu vari meklēt tikai to, ko daļēji jau esi atradis un sevī ieraudzījis. Garīga atziņa vienmēr ir atpazīšana.

To var saukt par "līdzības principu". Ir milzīgs atklājums, ka tad, kad tu pieņem un godā dievišķo tēlu sevī, tu nevari palīdzēt, bet saskati to arī visos citos un saproti, ka arī viņi to nav pelnījuši tāpat kā tu. Tādēļ tu pārstāj tiesāt un sāc mīlēt bez nosacījumiem, neprasot, vai kāds ir šīs mīlestības cienīgs vai ne. Lai gan atklājums var būt kā pēkšņa pieredze, tomēr izpratne par to padziļinās un nostiprinās pakāpeniski.

Kad runājam par iepriekšējo pārveidi, saprotam, ka neduālistiski cilvēki redz visas lietas to veselumā un veicina to pašu iekšējo vienotību arī citos cilvēkos vienkārši ar savu klātbūtni. Vienotais veselums (kurā vienoti ir cilvēka galva, sirds un ķermenis – visa savstarpējā klātbūtne) var sekmēt tādu pašu vienotību citos. Tādēļ ir ļoti patīkami būt kopā ar cilvēkiem, kas ir iekšēji veseli un svēti.

Sašķelti cilvēki dzīvo sadalītā un fragmentārā pasaulē. Viņi nevar sevī kaut ko pieņemt vai piedot sev. Tie nespēj pieņemt, ka Dievs viņos mīt kā objektīva realitāte, kā to apliecina 1.Kor 3:6-17. Šī nespēja piedot pārtop prāta mokās, saltā sirdī vai nespējā dzīvot mierīgi un droši pašam savā ķermenī. Iekšēji sašķeltais skats redz daļas, nevis veselumu sevī, tā citos un neizbēgami izraisa pret sevi vērstu antagonismu, negatīvu reakciju, bailes un pretestību.

Tu vari iegūt tikai to, ko redzi. Un tu iegūt tikai to, ko meklē. Mēs atjaunojam un dziedinām pasauli, sevi stiprinot, nevis pieprasot no citiem vai cenšoties citiem uzspiest to, ko meklējam ārpus sevis. (..)

Ja vēlies, lai citi tevi vairāk mīlētu, sāc mīlēt pats!

Ja gribi, lai tava apkārtējā pasaule būtu mierpilna, veido tādu savu iekšējo pasauli!

Ja darbojies tā, lai pasaulē būtu vairāk miera, veido mieru pats sevī!

Ja tevi kaitina citu cilvēku kašķīgums, atbrīvojies pats no sava kašķīguma!

Ja vēlies pieredzēt mieru apkārtējā pasaulē, atrodi to sevī!(..)

Ja gribi atrast Dievu, cieni Dievu pats sevī! Tad tu vienmēr redzēsi Dievu, kas ir par tevi augstāks. Tikai Dievs zina, kur un kā Viņu meklēt.

Netiesājiet, tad jūs netapsit tiesāti; nepazudiniet, tad jūs netapsit pazudināti; piedodiet, tad jums taps piedots. Dodiet, tad jums taps dots (..); jo ar to mēru, ar ko jūs mērojat, jums atmēros /Lk.6:37-38/.

Ričards Rors "Kailā tagadne", 2013

Saruna ar Ivetu Ašmani – draudzes drēbju istabas saimnieci un ne tikai...

Vai pavasaris ir tavs un tavas ģimenes mīļākais gada laiks? Vai šī gada pavasaris ir citāds - kāds tas ir?

Drūmais, aukstais ziemas periods pamazām atkāpjas un lēnām paliek siltāks. No rīta, vedot suni pastaigāties, var sasmaržot pavasari. Jā, mans mīļākais gadalaiks ir pavasaris. Tas ir tas brīdis, kad atkal ir vairāk enerģijas, spara un motivācijas celties un darīt. Pavasaris man vienmēr saistās ar kaut kādu sākumu, brīdis, kad uzstādīt jaunus mērķus, jaunus plānus.

Vai atceries savu ienākšanu Mārtiņa draudzē?

Baznīca un diakonija manā dzīvē tā īsti ienāca nejauši. Vienmēr esmu bijusi starp tiem, kuriem uz baznīcu jādodas Lieldienās, Ziemassvētkos un tad, kad pavisam slikti iet. Bet šoreiz bija citādi. Privātajā dzīvē viss bija sagriezies ar kājām gaisā, nekur nebija atrodams miers un cerība, ka viss var nokārtoties. Tieši šajā periodā mans topošais mazākās meitiņas Madaras Paulas krusttēvs piedāvāja nokristīt meitiņu. Tā kā es biju nokristīta Madlienas baznīcā, bet netiku iesvētīta, tad nolēmām iesvētes mācību iziet Mārtiņa baznīcā. Visu iesvētes mācību laiku Madara Paula bija klāt, guļot auto beņķītī vai spēlējoties uz segas. Ar katru iesvētes nodarbību es sapratu, ka šī ir vieta, kur es tieku pieņemta, mani dzird, un es varu darīt kaut ko, kas man padodas un patīk. Tā pamazām no iesvētes mācībām es tiku uz drēbju istabu pie *foršākajām* dāmām. Jāsaka gan, ka sākums nebija viegls.

Gribu teikt, ka tava kalpošana draudzē ir visai pamanāma – ar smaidu un atsaucību tu spēj pulcināt ap sevi tikpat čaklus ļaudis - kā tas tev izdodas?

Ar savu enerģiju un ātrumu pārtaisīju un ieviesu savu kārtību drēbju istabā. Dāmas bija skeptiskas, bet pamazām arī pieņēma. Patiesībā drēbju istabā arī abas manas meitas ir uzaugušas. Esmu ļoti pateicīga, ka man ir iespēja komunicēt un veidot attiecības ar Kristu Krauzi. Tieši sadraudzība ar Travemindes draudzi (Vācija) man ir devusi iespēju sagādāt prieku gan draudzes locekļiem, gan krīzes centriem un patversmēm.

Kā reiz teicu, ja nevari mājās piekto stūri atrast, dodies uz draudzes namu. Un paliek kaut kā viegli. Nezini ko darīt - brauc uz Mārtiņa ielu 3, vienmēr būs ko noslaucīt, notīrīt, izmazgāt, sakārtot vai lapas sagrābt. Noteikti ikdienas darbošanās kā vadītājai veikalā *Pepco* man ļauj viegli saplānot un, galvenais, motivēt, pieslēgties, darīt. Lai gan dažreiz man ir ļoti jāpiespiež sevi lūgt palīdzību, ja tā nepieciešama tieši man. Esmu iemācījusies tikt galā ar visu pati. Bet ir patiess prieks, ka Mārtiņa draudzē es esmu atradusi draugus, sirds siltus cilvēkus.

Lūdzu, pastāsti mazliet par sevi – ģimeni, darba pieredzi, interesēm.

Darbojoties kalpošanā, es cenšos iesaistīties pēc iespējas vairāk. Protams, darbs, mājas, lauku īpašums, tāpat arī Volvo klubs, prasa savu laiku un ieguldījumu. Kaut kur pa vidu tam visam ir vēl laiks ar bērniem. Tieši vecākā meita Amanda ir tā, kura bieži brauc kopā ar mani, lai palīdzētu iztīrīt draudzes namu vai arī sadraudzībā uzklāt galdus un sagriezt kartupeļus zupai.

Vēl viena vieta, kur es patiesi labi jūtos, ir mana lauku māja Talsu rajonā. Tā ir patiesi veca. Pēc omes aprēķiniem tai ir jau 110 gadi. Sētā ir dižozols, kura dobumā kara laikā tika slēpti ieroči. Dīķis, daudz ziedu un krūmu. Māja ir dziļi mežā, tādēļ lūši, meža cūkas un pat vilki ir diezgan bieži viesi. Tieši ierokoties savās puķēs ir laiks sev, ar savām domām, dažreiz lūgšanām. Vasarā tieši savos dārza darbos smeļos enerģiju.

Būtu jauki uzzināt par taviem vērojumiem mūsu draudzes dzīvē - kādi esam, kā darbojamies.

Mārtiņa draudzes kalpotāju rindās ir ar diezgan daudz dāmu sirmā vecumā. Tādēļ par katru jaunpienācēju man ir dubults prieks. Paldies gan meitenēm, kuras iesaistās drēbju istabas uzturēšanā, gan arī manai draudzes nama uzkopšanas komandai. Milzīgu atbalstu vienmēr saņemu jaunās palīdzības kravas no Vācijas sanešanai un izlikšanai lielajā zālē. Vīri un sievas ir gatavi uzlocīt piedurknes un čakli darboties.

Šis ir tāds pārmaiņu laiks. Kā Rainis teica, pastāvēs, kas pārvērtīsies. Mums nav jāizdomā jauns ritenis, bet tomēr ir jāatrod ceļš uz dzirdīgām ausīm un sirdīm, kurām stāstīt par Dievu, baznīcu, diakoniju un sadraudzību. Tādēļ man ir prieks, ka pamazām aktīvāki, pieejamāki un saprotamāki mēs kļūstam arī interneta vidē. Mēs atspoguļojam ikdienas notikumus, darbus un kopā sanākšanas gan Facebook, gan Instagram kontos. Tas ļauj mūsdienu tik ļoti aizņemtajam cilvēkam ielūkoties un varbūt sajust vēlmi kādreiz piebiedroties. Aizvien jaunas idejas tiek rastas un plānotas. Viens no tādiem interesantākajiem jaunumiem bija dekupāžas nodarbība, kuru mums vadīja Sandra no Mārtiņskolas. Tas bija kaut kas jauns un ļoti, ļoti interesants.

Tavs Lieldienu novēlējums mums visiem!

Lieldienas mums visiem ir pārdomu laiks. Kad skumjas tiek nomainītas ar prieku. Kad pēc nāves seko augšāmcelšanās. Ziema beigusies, viss atdzimst un top no jauna. Tikai žēl, ka mēs nevaram nospiest šo restart pogu un sākt visu no jauna. Vienmēr esam pateicīgi Jēzum, ka Viņš miris mūsu grēku dēļ. Jaunu dzīvi neviens iedot nevar, bet katrs mēs varam izdarīt tādas izvēles, iet tādus ceļus, lai būtu tuvāki tam Kungam.

Es novēlu visiem gaišas un priecīgas Lieldienas! Lai miers ģimenēs un visiem veselība un stiprs gars!

Un tiekamies Mārtiņa ielā vai kaut kur baznīcas solu rindās!
Jūsu Iveta.

Sarunājās Ieva

Īsts cilvēks

Kristus nav princips, saskaņā ar kuru būtu jāpārveido visa pasaule. Kristus nepasludina sistēmu, kas būtu laba šodien, šeit, tagad un visos laikos. Kristus nemāca abstraktu ētiku, kuru būtu jāīsteno par jebkādu cenu. Kristus būtībā nav nedz skolotājs, nedz likumu devējs, bet cilvēks, īsts cilvēks kā mēs. Līdz ar to Kristus nevēlas, esam, pirmkārt, kādas konkrētas doktrīnas mācekļi, pārstāvji vai aizstāvji, bet gan cilvēki, īsti cilvēki Dieva priekšā.

Kristus nevis mīlēja teoriju par labo kā ētikas skolotājs, bet mīlēja īstus cilvēkus. Kristus nebija filosofs, kuram interesētu kādas universālas vērtības, bet gan tas, kas var tiešām kalpot konkrētiem cilvēkiem. Kristu nenodarbināja jautājums, vai kāda maksima kļūs par kategorisko imperatīvu, bet vai mana šī brīža rīcība palīdz manam kaimiņam būt cilvēkam Dieva priekšā.

Dievs nekļuva par ideju, par principu, par programmu, par kategorisku prasību vai likumu, bet gan par cilvēku. Tādēļ pārveidošana saskaņā ar Kristus veidolu ietver divas lietas.

Pirmkārt, ka Kristus veidols paliek tas pats un nemainīgs, bet nevis kā universāla ideja, bet kā tāds, kāds Viņš unikāli ir, Dievs, kas kļuva cilvēks, kas tika sists krustā un augšāmcēlās.

Otrkārt, pateicoties Kristus veidolam, ir nosargāts īsta cilvēka veidols tā, lai īsts cilvēks saņemtu Kristus veidolu.

Dītrihs Bonhēfers

Notikumi Rīgas Mārtiņa draudzē ziema - pavasaris, 2024

Draudzes eglīte

Mārtiņa draudzes koris

Jauniešu tikšanās un dekupāžas meistarklase

Mācītāja Aivara jubileja

Notikumi Rīgas Mārtiņa draudzē ziema - pavasaris, 2024

Sadraudzība

Mārtiņskolas izbraukums uz Katlakalna baznīcu

Mārtiņskolas izbraukums uz Katlakalna baznīcu

Draudzes koris dievkalpojumā

Paldies par foto Anitai Pilsētniecei

Pūpolsvētdiena

Aizraujošs stāsts par mūsu baznīcas logailēm un logiem - kā bija, kā ir un kā būs

Bija 2001. gada rudens sākums, kad pirmo reizi iegāju Mārtiņa baznīcā. Bija svētdiena. Prātā skrien domas, kas un kā būs? Sirds puksti uzņem apgriezienus, bet notiek pārsteigums. Man pretī steidzas pārliecinošs vīrs ar izstieptu roku sveicienam un saka, ka esot Mārtiņš. Nemaz nebrīnijos, jo kas gan cits Mārtiņa baznīcā varētu sagaidīt, ja ne pats Mārtiņš (Purkalns)!

Ejot tālāk baznīcā, īsti nezināju, uz kuru pusi iet un kur palikt. Skats virzās uz telpas tālāko daļu, kur uz paaugstinātas vietas, it kā galda, deg sveces, ir krusts un liela glezna ar cilvēka tēlu piesistu koka krustā.

Tai pašā laikā manu uzmanību saistīja vēl, kas cits. Tās bija logu ailes. Bija redzamas noputējušas plastmasas plēves, kuras spraudēm, nagliņām vai vēl kā citādi piestiprinātas logu koka rāmjiem. Bija skaidrs, ka rāmjos ir vitrāžas, bet zīmējumu un krāsas īsti nevarēja uztvert. Vietām plēves bija bojātas vai atrautas no stiprinājuma, un gaisa plūsmā plivinājās tikai sev zināmā virzienā, izdodot čabošu skaņu. Mani tas satrauca, jo nespēju pilnībā sekot norisēm dievkalpojumā. Kādu svētdienu uzrunāju draudzes priekšnieku (Edmunds Pavārs). Jautāju, vai varu labot šo kļūdu? Atbilde bija īsa, ja vari – tad dari!

Atradu laiku, sadabūju materiālus, un mans pirmais lielākais darbs baznīcā sākās. Plēves no logu rāmjiem tika noņemtas. To stiprinājumi, cik iespējams, tika izrauti. Rāmji ar visām vitrāžām no ailēm izcelti. Vitrāžu stikliņi iespēju robežās tika mazgāti. Ārējās caurspīdīgās vitrāžas stikliņi no iekšpuses arī tika mazgāti, un bojātās vietas aizdarītas. Lai samazinātu āra gaisa plūsmu caur neblīvajām ārējām vitrāžām, tās tika pilnībā noklātas ar PE /polietilēna/ plēvi. Tāpat ar PE plēvi tika noklāta krāsainās vitrāžas iekšpuse. Iekšējais rāmis ar vitrāžu tika iecelts un stiprināts atpakaļ ailē. Šādi tika sakārtoti visi 20 draudzes telpas pirmā stāva logi. Telpas korī (balkons baznīcā) izlases kārtā tika aizdarīti bīstamākie bojājumi gan iekšējās, gan ārējās vitrāžās. Tas redzami bija par maz darīts, jo divas iekšējās vitrāžas korī, vēja plūsmas iespaidā pašlaik izkritušas no rāmjiem.

Stāsta turpinājumā nedaudz par baznīcas logaiļu un logu vēsturi, tagadni un nākotni.

Pēc baznīcas sākotnējā apjoma būvniecības pabeigšanas un iesvētīšanas 1852. gada 25. oktobrī (pēc Gregora kalendāra - 7. novembris) tās darbība sākta ar vienas kārtas logu vitrāžām ar caurredzamiem gludiem stikliem. Logi par visu perimetru iestrādāti apmetumā. Šāda veida vitrāžu kopums radies divos galvenajos būvperiodos – 1851./52. un 1878./88. gados (pēdējais ir baznīcas pārbūves/paplašināšanas laiks).

Pie pirmā perioda pieder 52 logailes. Draudzes lūgšanas telpā pirmajā stāvā ir 20 logailes, korī 30 logailes un 2 apaļas rozetes. Pie otrā perioda pieder 50 logailes un 8 ailes torņos ar slēģiem. Paplašinot baznīcu, logailes izvietotas uzbūvētajos torņos, rietumu fasādē un apsīdā (sakristejā un altāra augšējā daļā).

Pirmās 4 krāsainās vitrāžas izgatavotas un ieliktas draudzes telpas dienvidu sienā 1890. gadā.

1894. gadā sakristejā iebūvē 2 ornamentālus vitrāžu logus (pēdējie 2 ziemeļu pusē) no kuriem viens ir aurorizēts – izgatavots pēc Vilh. Bokslafa projekta Ed. Beijermaņa vitrāžu darbnīcā.

1896. gadā 1. stāva līmenī ieliek logu rāmjus ar katedrālstikla vitrāžām ar ornomentālu perimetra dekoru. Cik saprotams, tas attiecas uz visām 46 apakšējā baznīcas līmeņa logailēm.

1897. gadā tikuši ielikti vēl 14 logi ar "krāsotām malām". Tie varētu būt altāra augšējā logu rinda.

1900. gadā ieliek visus 32 logus koru daļā/balkonā – ar katedrālstiklu un "krāsotām malām".

Līdz mūsdienām saglabājies dubults vitrāžu stiklojums visos draudzes telpas, sakristejas, kā arī mācītāja kabineta logos. Tornī un rietumu fasādē virs ieejas bijušas ārējās rombveida caurspīgīgas vitrāžas, kas nav saglabājušās.

2014. gadā veikta baznīcas logu apsekošana un uzskaite. Tika izstrādāts energoefektivitātes uzlabošanas priekšlikums (SIA "Konvents"), kas saskaņots Rīgas Būvvaldē.

2019. gadā veikta dienvidu fasādes vienas biforās (pāra) ailes ārējās vitrāžas nomaiņa pret vienlaidus pakešu stiklojumu, atbilstoši 2014. gadā izstrādātai koncepcijai. Pirmā stiklojuma nomaiņa tika dēvēta par eksperimentālu. Lai turpinātu darbu pie baznīcas logiem, restaurācijas un jebkuriem citiem pārveides darbiem baznīcā, Nacionālā kultūras mantojuma pārvalde (NKMP) pieprasa baznīcas Arhitektoniski mākslinieciskо inventerizāciju (AMI). AMI tiek pasūtīts SIA "Konvents". 2020. gadā invertizācija ir veikta un draudzei un NKMP pasniegta. Pēc NKMP ekspertu iebilduma vajadzēja atrast risinājumu, kā uz pakešu ārējā stikla imitēt izņemto vitrāžu stiklojuma rombisko ģeometriju. Tas tika panākts ar gravējuma palīdzību maināmo pakešu ārējā stiklā. Lai turpinātu ārējo vitrāžu nomaiņu pret stikla paketēm, bija nepieciešams projekts. Draudze to pasūta SIA "Konvents" 2021. gadā. Pēc gada tiek izstrādāts "Baznīcas logu atjaunošnas un restaurācijas projekts" un saskaņots NKM pārvaldē.

Izstrādātajā projektā redzams, ka baznīcas draudzes telpas 1. un 2. stāvā, torņos, fasādes rietumu pusē (Slokas iela), apsīdā un austrumu fasādē (Daugavgrīvas iela) ir 102 logu ailes (AMI to apstiprina). 77 logu ailes ar divām vitrāžām (ārējā ar bezkrāsas stikliem un iekšējā ar krāsainēm stikliem); 25 logu ailes ar vienu

ārējo virtāžu (torņos un R fasādē daudzas zudušas). Saskaitot redzms, ka 102 logu ailēs atrodas 197 vitrāžas - 40 tiks nomainītas pret pakešu stilkojumu. Restaurācijai atliek 157 vitrāžas!

"*Baznīcas logu atjaunošanas un restaurācijas projekts*" paredz 40 aiļu ārējo vitrāžu nomaiņu pret sagatavotām stikla paketēm. Jau vairākus gadus daudzē darbojas projekts "IELAID GAISMU", lai uzrunātu draudzes locekļus un visas apkārtnes labas gribas cilvēkus ziedot baznīcas draudzes telpas ārējo (1. stāvā 16 ailes, 2. stāvā 24 ailes) vitrāžu nomaiņai pret daudz siltumefektīvāku pakešu stiklojumu.

Uz šodienu, pateicoties ziedojumiem, baznīcas 1.stāva dienvidu pusē 8 logu ailēs ārējās vitrāžas ir nomainītas pret stikla paketēm. Tiklīdz laika apstākļi atļaus, darbi pie logu sakārtošanas sāksies arī baznīcas 1. stāva ziemeļu pusē.

Ārējo vitrāžu maiņa pret stikla paketēm tiek veikta no mērķziedojumiem. Iekšējo krāsaino stiklu vitrāžu restaurāciju finansē NKMP vai Valsts Kultūrkapitāla fonds ar draudzes līdzfinansējumu.

Uz šodienu baznīcā ir restaurātas 12 iekšējās vitrāžas (8 draudzes telpas D pusē un 4 - Z pusē).

Tici, ka netālā nākotnē mūsu Mārtiņa baznīcā mirdzēs Dievišķā gaisma caur pilnībā visiem atjaunotiem logiem!

Raksts sagatavots izmantojot:
E. Stange "Rīgas Mārtiņa baznīca un draudze 1852. – 1927.",
SIA "Konvents" "Arhitektoniski Mākslinieciskā inventarizācija" Pasūtītājs - LELB Rīgas Mārtiņa draudze 2020. gads,
SIA "Konvents" "Baznīcas logu atjaunošanas, maiņas un restaurācijas projekts" Pasūtītājs – LELB Rīgas Mārtiņa draudze 2022. gads.

Priecīgi un mīlestībā, Laimonis

Lieldienu sveicieni no svētdienas skolas saimes!

Pēc Zvaigznes dienas svētdienas skolā katra nodarbība veltīta notikumiem Jaunajā Derībā. Tie stāsti par Jēzus dzīvi, vērtīgās mācības un līdzības, kas kalpo kā atklāsme un ilustrācija.

Janvārī mēs runājām par draudzību un Jēzus mācību no rakstu vietas Jāņa ev. 15:12-17, *"Tas ir man bauslis, ka jūs cits citu mīlat, kā es jūs esmu mīlējis."*. Tajā pašā mēnesī iepazinām līdzību par pazudušo avi, kas runā par atgriešanos no grēkiem, kā ir būt atrastam un vērtīgam Dieva acīs.

Februārī uzzinājām par līdzību par Dieva valstību, kas tika pielīdzināta zvejas tīklam, kurā saķeras visādas zivis, tomēr ne visām galu galā ir lemts būt izredzētām.

Gavēņa laikam iestājoties, tika pārrunājām grēksūdzes nozīmi un dažādus kristīgos simbolus, tādus kā krusts, sirds, dūja, kauss, zivs. Lieldienās turpināsim pagājušajā gadā iesākto tradīciju - iepriecināt draudzes locekļus.

Esam priecīgi un pateicīgi par katru bērnu, kurš apmeklē Mārtiņa draudzes svētdienas skolu!

Svētdienas skolas skolotājas
Kristīne, Inga, Linda un Ieva

Pasaules problēmas

Kāds zinātnieks, kuru nodarbināja pasaules problēmas, bija apņēmies atrast veidu, lai tās mazinātu. Viņš dienām ilgi strādāja laboratorijā, meklējot atbildes uz savām šaubām. Kādu dienu viņa svētnīcā ienāca septiņgadīgais dēls, apņēmies palīdzēt tēvam darbā. Zinātnieku šī iejaukšanās padarīja nervozu, un viņš lūdza, lai puisēns iet spēlēties kaut kur citur.

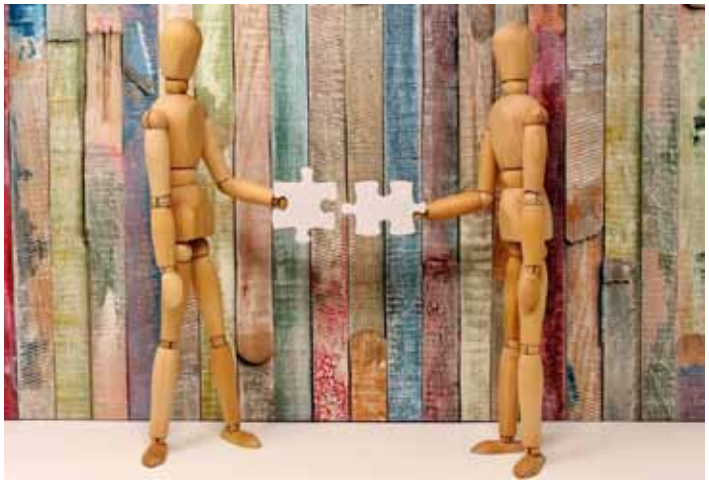

Redzēdams, ka nevarēs dēlu aizdzīt, tēvs prātoja, ko varētu viņam iedot, lai novērstu uzmanību. Pēkšņi viņš uzgāja kādu žurnālu, kurā bija pasaules karte – tieši tas, kas vajadzīgs. Viņš ar šķērēm sagrieza karti vairākos gabalos, kopā ar līmlenti pasniedza tos dēlam un sacīja: *Tā, kā tev patīk mīklas, es tev iedošu izjauktu pasauli, kura tev jāsaved kārtībā vienam pašam bez citu palīdzības*. Tēvs rēķinājās, ka mazais desmit dienas pūlēsies salikt karti, bet tā nenotika.

Pēc nedaudzām stundām viņš izdzirda bērnu mierīgi saucam: *Tēt, tēt es pabeidzu, man izdevās salikt karti!* Sākumā tēvs viņam neticēja. Viņam likās neiespējami, ka dēls savos gados būtu pratis salikt karti, ko nekad agrāk nebija redzējis. Zinātnieks neticīgi pacēla acis no savām piezīmēm, pārliecināts, ka ieraudzīs bērna cienīgu veikumu. Viņam par pārsteigumu, karte tiešām bija salikta. Visi gabaliņi bija īstajās vietās. Kā gan tas bija iespējams? Kā mazais to prata?

- Dēliņ, tu taču nezini, kāda izskatās pasaule, - kā tev tas izdevās?
- Tēt, es nezināju, kāda izskatās pasaule, bet tad, kad tu izplēsi karti no žurnāla, lai to sagrieztu, es pamanīju, ka otrā pusē ir cilvēka bilde. Tāpēc es apgriezu gabalus otrādi un sāku salikt cilvēku – es zināju, kāds tas izskatās. Un, kad man bija izdevies sakārtot cilvēku, es apgriezu lapu otrādi un ieraudzīju, ka esmu sakārtojis arī pasauli." /Nezināma autora stāsts no Rosário Gomesas grāmatas "Stāsti ar dvēseli II"/

Ik gadu ziemas nogalē un pavasari gaidot, izdzīvojam gavēņa laiku pirms Lieldienām. Laiku, kas atkal mūs mēģina izraut no skrienošās ikdienas rutīnas, liek apstāties - vai nu apzināti, vai reizēm arī piespiedu kārtā, piemēram, kāds pielipis vīruss liek pagulēt gultā. Ikdienā, līdzīgi kā stāstā pieminētajam zinātniekam, ir tik daudz darāmo darbu un tik daudz jautājumu, kas jāatrisina…un vēl tik daudz problēmu visapkārt – gan tuvākā, gan tālākā apkārtnē, kuras mēs nemaz nevaram atrisināt, bet vienalga par tām domājam.

Kāpēc vajag apstāties? Varbūt tāpēc, ka, ieslīgstot ikdienas

rutīnā, mēs esam koncentrējušies uz pasaules problēmām un esam aizmirsuši sevi, savus tuvākos? Pabūt ar sevi, pabūt ar Dievu mierā un klusumā….nomierināties, sajust, uzlādēties. Reizēm šķiet, ka mēs būsim laimīgāki un apmierinātāki, ja būsim izdarījuši kaut ko varenu "pasaulei" – līdzīgi kā zinātnieks stāstā gribēja atrisināt pasaules problēmas, bet tajā pašā laikā neredzam to, ko varam paveikt tepat tuvumā.

Šī gada februārī apmeklēju "Kristīgo Mediķu biedrības", Asociācijas "Ģimene" un "Latvijas Vīru biedrības" rīkoto konferenci "Cilvēka un ģimenes identitāte šodien un mūžīgi". Konferencē piedalījās lektori no dažādām valstīm, skarot tēmas par cilvēka dzīvību un tās vērtību, kā mākslīgais intelekts ietekmē mūsu cilvēcību, par ģimeni un tās vērtību un lomu sabiedrībā, vārda brīvību un biblisko skatījum par cilvēku, par vīrišķību un sievišķību. Tās ir aktuālas tēmas, kas ietekmē to kāda ir pasaule mums apkārt un kāda tā var būt nākotnē. Šo konferenci es klausījos kā sieviete, kā sieva, kā mamma, domājot par to, ko es varu darīt, lai vērtības, kam ticu, ko vēlos ieaudzināt savos bērnos nepazustu, bet tieši pretēji vairotos un sabiedrība apkārt būtu cilvēcīga tāpēc, ka ir stipras, mīlošas ģimenes, tāpēc, ka dominē cilvēcīgums nevis izdevīgums. Pēc konferences manī vēl vairāk nostiprinājās pārliecība, ka ne jau ar skaļiem saukļiem, reklāmām, jautriem TikTok video vai žilbinošām Instagram bildītēm var vairot cilvēcīgumu un stipras ģimenes. Nāk prātā Mātes Terēzes padoms: *"Ja gribi mainīt pasauli, ej mājās un mīli savu ģimeni"*. Tas ir liels un reizē arī smags mīlestības darbs – mājās, ģimenē, draudzē vai jebkur citur, kur darbojamies, nolikt malā savu egoismu un atrast laiku ko veltīt otram ar nedalītu uzmanību. Stiprinot viens otru tuvākajā apkārtnē, sākot ar ģimeni, draudzi, varbūt kādā darbvietā vai kur citur, mēs varam to aiznest tālāk. Stipra ģimene balstās arī tajā, ka ir saikne starp paaudzēm – vecākā paaudze dalās pieredzē, zināšanās, ir kā balsts jaunajai paaudzei, lai tā sagatavotos patstāvīgai dzīvei. Savukārt jaunā paaudze iemācās sadarboties un atbalstīt.

Sakārtojot katrs sevi, ar saviem mīlestības darbiem un lūgšanām mēs varam vairot labo un stiprināt viens otru!

Pārdomās dalījās Dace

Notikumi Mārtiņskolā

Februārī uzsākām jauno iesvētes kursu Mārtiņskolā. Pirmo nodarbību gaidījām ar cerībām un nelielu satraukumu. Kā būs šajā reizē? Cik daudz jauniešu atnāks? Vai vispār kāds atnāks?

Taču arī šajā reizē, līdzīgi kā iepriekš, nemiers un satraukums norima, kad ieradās pirmie dalībnieki: tie, kuri vēlas ko jaunu uzzināt, iepazīt Dievu, sajust Viņa klātbūtni savā dzīvē. Un mūsu uzdevums - palīdzēt jauniešiem iejusties draudzes dzīvē un piedalīties tajā.

Viens no pasākumiem, kurā mūsu jaunieši jau piedalījušies, ir zupas vārīšana un galdu klāšana sadraudzības dienā, piedzīvojot, cik nozīmīga un priekpilna ir kopīga darbošanās.

Vēl viens nozīmīgs notikums bija Mārtiņskolas izbraukuma nodarbība. Šoreiz viesojāmies Katlakalna baznīcā, kur mūs laipni uzņēma mūsu kādreizējais mācītājs un Mārtiņskolas izveidotājs Andris un diakonijas nozares vadītāja Diāna. Vairāk par izbraukuma norisi lasām **Emīlijas** stāstā:

Mārtiņskolas izbraukums. No rīta ap 9.45 piebraucām pie Katlakalna baznīcas – visapkārt koki. Sākumā pulcējāmies draudzes mājā. Tik skaista māja! Nu gluži kā pasakā! Zaļš jumtiņš, sarkanu ķieģeļu mājiņa, pie logiem puķu podiņi… un interesanti tas, ka tajā mājā sen, sen atpakaļ dzīvoja arī Fricis Bārda!

Visi bija ļoti jauki un jautri, un mēs dziedājām slavas dziesmas. Gribu uzteikt arī ēdienu: brokastu maizītes un zupa bija ļoti laba un garšīga. Pirmoreiz ēdu zupu ar čili sēkliņām, un, atklāti sakot, man ļoti garšoja.

Visi varējām augt garīgi: no rīta mācītājs Aivars vadīja lekciju par Jēzu (kamēr mēs dzērām kafiju vai tēju), pēc tam bija forši diskusijās visu apspriest. Vēlāk, pēcpusdienā, mācītāja Andreja vadībā gājām Kristus ceļu: 15 pieturas, kurās mēs dzirdējām stāstus par Jēzu pirms Viņa piedzimšanas un līdz viņai nāvei Golgātā un augšāmcelšanās. Ejot no stacijas uz staciju, mēs dziedājām dziesmu, līdz nonācām Baltajā kāpā ar skatu uz Daugavu.

Vēlāk devāmies uz baznīcu, kur ekskursiju mums vadīja mācītājs Andris. Katlakalna baznīcai ir interesanta vēsture un skaista arhitektūra. Uzzinājām jaunas lietas: kāda skaņa atskan zem lustras, kāda vēsture ir mazajam tornītim jumta augšā u.c. Un dārzs! Par to varētu ilgi runāt, bet pateikšu to, ka, ar bērna acīm raugoties, tas ir fascinējošs.

Vislabāk man patika viktorīna par Jēzus dzīvi: tā notika vietnē Blooket, un mēs to spēlējām komandās. Komanda "Balodītis" uzvarēja (tie bijām mēs). Viktorīna bija lieliska lieta, man ļoti patika. Balva bija garšīga – itāļu cepumiņi.

Vienīgā raize uz brīdi bija tā, ka lija, bet mēs tajā laikā bijām iekšā. Un pēc tam, pa mežu staigājot Krusta ceļā, lietus vairs nelija, bet bija svaigs, patīkams gaiss.

Šis bija mans pirmais izbraukums, un man tas ļoti patika. Dienas noslēgumā mēs dziedājām un aizlūdzām. Paldies visiem par šo dienu, kas piedalījās tās rīkošanā un gatavošanā!

Kristus ceļš ir arī kā mūsu pašu garīgais ceļš, kuru ejot kopā ar Viņu, mēs augam un stiprināmies ticībā, tādēļ Lieldienu laika noskaņās iesvētāmie dalījās arī savā ticības pieredzē. Lai šie stāsti ir par stiprinājumu ikvienam ticīgajam.

Vilnis:

Esmu kristīts 90-to gadu sākumā, kad viss, kas bija saistīts ar baznīcu, bija moderni un populāri. Tāpēc mani neatstāj sajūta, ka, lai gan esmu kristīts cilvēks, tas kaut kādā mērā nebija patiesi, no sirds un pa īstam. Un, lūk – šeit parādās tas brīdis, par kuru jau ir runāts arī Mārtiņskolā. Proti, ja cilvēks vēlas meklēt ceļu pie Dieva, bet, iespējams, kautrējas, baidās vai nezina ar ko sākt, tad varam to saukt dažādi - liktenis, gadījums, Dieva griba, bet cilvēkam tiek dota šī iespēja. Man tas notika kā nejauša, bet acīmredzot, tā bija liktenīga tikšanās ar savu bijušo mūzikas grupas biedru un saksofonistu Aivaru Smuidri. Pirmajā brīdī es pat nevarēju iedomāties, ka viņš ir kļuvis par mācītāju. Bet, patiesībā, es nebiju pārsteigts, jo atcerējos, ka jau tad, kad vēl kopā muzicējām, daudzi cilvēki teica, ka Aivaram piemīt īpaša aura - labestība, atklātība, patiesība. Viņš bija tas, kurš mani uzaicināja sākumā uz Dievkalpojumiem, bet vēlāk arī uz Mārtiņskolu. Jau tagad esmu saņēmis vairākas atbildes uz tiem jautājumiem, kuri man bija jau sen. Nodarbības uztveru arī kā iespēju sakārtot sevi, savu dzīvi, savu iekšējo pasauli. Tās palīdz man izveidot pareizus spriedumus par dzīves situācijām, cilvēkiem, par mūsu savstarpējām attiecībām. Un tas ir brīnišķīgi! Un vēl man ļoti patīk nodarbībās teiktais "Dievs ir mīlestība". Tas, manuprāt, man dod šo iespēju to sajust un dāvāt saviem vistuvākajiem cilvēkiem, tā daloties ar viņiem savās pozitīvajās emocijās, priekā un labsajūtā. Un, ja šādu cilvēku kļūs arvien vairāk, vai tad nebūs tā, ka mēs tuvosies šim mērķim – dzīvot mīlestībā?

Linda:

Visu savu apzināto dzīvi esmu sevi apzinājusies kā ticīgu cilvēku. Vienmēr cieti ticu, ka mūsu cilvēka dzīvi vada un aizsargā kas augstāks un ļoti spēcinošs, uz ko mēs varam paļauties.

Bērnībā vecāki mani nenokristīja, bet laikam ejot, es to arvien vairāk izjutu kā iztrūkstošu dzīves daļu. Saskaroties ar kritiskiem notikumiem savā dzīvē, vērsos baznīcā pēc Dieva palīdzības, esmu sajutusi un izpratusi, ko nozīmē patiesa iekšēja ticība, paļāvība un pateicība. Un jā, liela ticība ar patiesu cilvēcisku pazemību patiesi rada brīnumus. Tādēļ šogad pieņēmu lēmumu, ka vēlos tikt kristīta un iesvētīta. Šis solis arīdzan ir kā manas pateicības apliecinājums Dievam. Un līdz šim tas ir bijis viens no visvērtīgākajiem lēmumiem manā dzīvē.

Uzsākot apmeklēt Mārtiņskolas lekcijas, es ieguvu veldzi savai iekšējai pasaulei. Tā ir jauna pieredze, arī sevis laušanas spējā dalīties ar savām iekšējām, ļoti personīgām lietām un uzskatiem, kas man nav ierasta īpašība. Bet es ieraudzīju cilvēkus, kas ir tik ļoti tīri, labestīgi, viedi, patiesi un pieņemoši savās būtībās, ko mūsdienās sastapt ir aizvien grūtāk. Un šādu cilvēku sabiedrībā pavisam dabiski arī pašai rodas vēlme dzīvē parādīt savu gaišāko pusi, atvērties, izprast savu iekšējo būtību un vērtības, kā arī apzināties savu īsto dzīves aicinājumu.

Šajā neilgajā laikā, kopš uzsāku apmeklēt Mārtiņskolu, esmu izjutusi, ka manā turpmākajā dzīvē ticībai būs liela nozīme. Īpaša nozīme ir lūgšanu un pateicību apzināšanai, jo to ikdienas praktizēšana ticībā patiešām spēj mainīt cilvēka dzīvi īstajā virzienā. Ja virziens liekas šķietami nepareizs, nelikt savu ego augstāk, bet kā teikts viena dzejoļa vārdos: "*Bet Dievs nav mazais bērns un zina, Kas mana laika kausos svērts, It viss, kas bijis prieks un sāpes, Top katra jauna rīta vērts.*"

Novēlu, lai mums katram izdodas atrast savu autentisko ceļu pie sevis - paļāvībā un ticībā, ka viss notiek tā, kā tas mums vislabāk ir paredzēts.

Apkopoja Kristīne Kazāka

Miers sniega pēļos

Mūsu dienas, mēnešus un gadus aizpilda ikdienas vajadzības, steiga un rūpes par tiem, kam tajā brīdī tas visvairāk nepieciešams. Var sanākt tā, ka pietrūkst uzmanības, laika un spēka pašiem tuvākajiem. Lai kopā piedzīvotu dažas dienas pilnvērtīga, nedalīta laika, mēs draugu kompānijā devāmies uz Somijas ziemeļiem, šoreiz visi četri - Aivars, Kristīne, Agate un Gundars. Ceļu pavadām ar dziesmām, ko dziedam paši un atskaņojam auto skaņas sistēmā. Vienu dziesmu kopā izdevās nodziedāt pat Tallinas dziesmu svētku estrādē, kas citādi tumšajā vakarā bija tukša un klusa.

Īpašs piedzīvojums ceļā bija *Vaskikello* zvanu ekspozīcija. Jūs vienkārši braucat pa mazapdzīvotu lauku apvidu un vientulīgā ceļā, 451km no Helsinkiem, ieraugāt divstāvu konstrukciju un vēl vairākas nojumes, kas pilnas ar lieliem un maziem zvaniem. Vaskikello ir pāris tūkstoši zvanu, sākot no baznīcas zvaniem – 8 tonnas, diametrs 225 cm – līdz pavisam maziem. Ir arī reti pulksteņu mehānismi un zvani, kas izgatavoti t.sk. no Meisenes porcelāna. Vietu 1973. gadā dibināja tirgotājs Pāvo Rēnko, un tā nodrošina unikālu atpūtas zonu ceļiniekiem. Vaskikello nav īsts zvanu muzejs, tomēr tas ir kļuvis plaši pazīstams ar saviem zvaniem. Lielās, domājams pasaulē lielākās kolekcijas sākums bija pieticīgs un neplānots. Vispirms bija vārds Vaskikello, vārda atbalstam tika nopirkts viens vara zvans. Pārējie zvani tika iegādāti pamazām. Daži vērtīgi un veci zvani esot pārdoti ar domu, lai tie saņemtu cienīgu attieksmi, lai tos varētu apskatīt un spēlēt cilvēki. Žēl, ka tie vairs nepulcina ļaudis uz dievkalpojumiem, tomēr tie, iznākuši no baznīcas, turpina uzrunāt ceļiniekus.

Rukas kalna apvidus Somijas ziemeļos, Lapzemē, tikai kādus 70 km pirms polārā loka, mūs sagaida ar baltiem sniega pēļiem. Tie dāsni sedz zemi un daudzos ezerus, pār kuriem droši ievilktas distanču slēpošanas trases. Šeit ne tikai sniegiem segti koku zari, bet arī cēli veidotas sniega cepures uz tiem. Neparastais miers - gan uz kalna slēpojot, gan dodoties plašajās trasēs ar distanču slēpēm, palīdz atrauties no sadzīves rūpēm un vairāk ieklausīties sevī un viens otrā. Paldies Dievam, kas veidojis šo neparasto dabu. Viņš sargā ceļā, dod mīļus ceļa biedrus un vada mūs atkal mājās, lai ar Dieva palīgu pārdzīvotu atkal jaunus izaicinājumus. Vēlam ikvienam Lieldienās atrast laiku mieram un saviem mīļajiem. Tas ikvienam ir nepieciešams līdzīgi kā Kristus mācekļiem, kurus pēc smagas kalpošanas Kristus aicina: *"Nāciet savrup nomaļā vietā un mazliet atpūtieties,"* – jo daudzi nāca un gāja, tā ka tiem nebija pat laika paēst. Un viņi laivā aizīrās uz kādu nomaļu vietu. /Mk 6:31-32/"

Mācītājs Aivars un ģimene

LELB Rīgas Mārtiņa draudze

Slokas iela 34,
Rīga, LV-1048
Tālr.: (371) 28342287; e-pasts:
info@martinadraudze.lv

Draudzes mājas lapa:
www.martinadraudze.lv

Pieņemšanas vieta:
Mācītājs pieņem - Mārtiņa ielā 3, 1.stāvā

Mācītāja un kancelejas pieņemšanas laiks:
- Otrdienās, plkst. 16.00-19.00
- Trešdienās, plkst. 16.00-18.00

Tikšanās iespējama arī citās dienās, bet tikai to iepriekš sarunājot.

Valsts un Baznīcas svētku dienās kanceleja nestrādā.

Latvijas Evaņģēliski Luteriskās Baznīcas Rīgas Mārtiņa draudze
Reģ.nr. 90000362835
SEB banka: LV23UNLA0003000701308
Swedbanka: LV45HABA0551020287048

Šie konti ir derīgi gan vienkāršiem ziedojumiem, gan t.s. draudzes nodoklim. (Maksājot draudzes nodokli, lūdzu noteikti norādīt ziedotāju vārdu, uzvārdu, īpaši, ja maksājat par vairākiem cilvēkiem).

Sabiedriskā labuma organizācija
Nodibinājums "Āgenskalna kopienas atbalsta fonds"
Reģ.nr. 40008193300; Adrese: Mārtiņa iela 3-1, Rīga, LV-1048
Swedbanka: LV69HABA0551038274975

LELB Rīgas Mārtiņa DRAUDZES AVĪZES veidotāji: Ieva Ernštreite un Viesturs Šķila